

СЕКЦІЯ 9. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

DOI

ОСНОВНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЯК ФАКТОРА НЕПЕРЕРВНОГО НАВЧАННЯ НА ПРОТЯЗІ УСЬОГО ЖИТТЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Зубенко Д.Ю.

*учитель фізики та інформатики,
кандидат технічних наук, доцент,
Харківський ліцей № 54*

Сучасне життя зв'язано з постійним зростанням обсягів інформації і потребує неперервного динамічного процесу прийняття рішень. Для того щоб вправно досягти поставленої мети в професійній сфері потрібно постійно навчатися та вдосконалюватися, тобто йти в ногу з часом.

Велике навантаження на працівників освіти іноді негативно впливає на якість створених освітніх послуг та погано відображається на здоров'я учителя. Бути сучасним в освіті не просто і потребує значних зусиль. Нові технології які зараз швидко та широко розповсюджуються в навчальному процесі можуть частково вирішити питання розвантаження педагогічних працівників при не зменшенні якості освітнього процесу.

Одним із рішень проблеми самовдосконалення робітників освіти є курси підвищення кваліфікації, які зараз як ф завжди були як обов'язковими так і вибірними. Проблема вибору існувала завжди, і критерії її відбору також різні, як можливо в світі колосальної інформації і програмних продуктів відібрати необхідний пакет послуг?

Тренд розвитку послуг з підвищення кваліфікації показує, що основний сектор стрімко зростає в сфері автоматичного процесу навчання тобто з використанням штучного інтелекту, відео огляду ютюба та тестових систем.

Сучасний викладач – автор курсів підвищення кваліфікації сьогодні виступає як модератор – «програміст», що створює та регулює діяльність навчального продукту. Споживач же цього виду послуг може в будь який комфортний для нього час пройти ці курси, не завдаючи шкоди своєму здоров'ю та навчальному навантаженню. З одного боку це сучасно та прогресивно, але ми знаємо що люба

технологія несе як позитивні моменти так і негативні, але в даному разі ми спостерігаємо більше хорошого.

В висновках можна підкреслити що завдяки сучасним автоматизованим методам ми швидше навчаємося в потрібний для нас час, але проблема живого спілкування безпосереднього з викладачем на жаль становиться нам менш доступна, тому потрібно все-таки знаходити час та зустрічати наших учителів обговорювати різні проблеми позичаючи досвід у наших наставників.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-331-9-72>

ПРОГРАМА ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ «ІННОВАЦІЙНИЙ НАУКОВИЙ КЕРІВНИК PhD» (ПОЛЬСЬКИЙ ДОСВІД): ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РЕАЛІЗАЦІЇ VI ФАЗИ ПРОЄКТУ «ІННОВАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТИ ТА ЛІДЕРСТВО»

Колісник Л.О.

*к.соц.н., доцент, завідувач аспірантури,
доцент кафедри історії та політичної теорії
Національного технічного університету «Дніпровська політехніка»,
м. Дніпро, Україна*

В період з 8 по 30 травня 2023 р. на платформі Zoom було розроблено і реалізовано Програму підвищення кваліфікації наукових керівників PhD «Інноваційний науковий керівник» (далі – Програма). Дана Програма – результат участі семи її співorganizаторів у VI Фазі проєкту «Інноваційний університет та лідерство», який передбачав перебування, навчання, консультації протягом місяця (06.11–03.12.2022) на базі Ягеллонського університету в Кракові та Варшавського університету (Польща).

Розробниками Програми, крім автора тез, яка була модератором Модулю 3, стали:

– Наталя Авшенюк – д.пед.н., професор, завідувач відділу зарубіжних систем педагогічної освіти і освіти дорослих Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України, членкиня Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти (модератор Модулю 6);

– Ірина Гловюк, д.ю.н., професор, професор кафедри кримінально-правових дисциплін Інституту права Львівського державного університету внутрішніх справ (модератор Модулю 2);

– Ганна Музиченко, д.політ.н., професор, проректор з наукової роботи ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний